

Tehnologiile digitale în sprijinul elevilor, profesorilor și părinților

Digital technologies in support of students, teachers and parents

STAMIN Cristina Manuela, profesor învățământ primar
Liceul Tehnologic de Transporturi Auto

STAMIN Cristina Manuela, primary school teacher
Technological High School of Car Transport

E-mail: stamin Cristina@yahoo.ro

ORCID iD: 0000-0001-9825-7725

DOI: [10.46728/c.18-06-2021.p185-187](https://doi.org/10.46728/c.18-06-2021.p185-187)

CZU: 37.026:004

Rezumat: Utilizarea metodelor și tehnologiilor digitale de predare-învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevului. În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a aspațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție. Se pot enunța câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică. În primul rând trebuie să fim siguri că deținem controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC. Apoi este necesar să avem un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital, scopul și forma prezentării trebuind să ne fie foarte clare. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

Cuvinte-cheie: tehnologii digitale, elevi, studenți, profesori, părinți

Abstract: The use of digital teaching-learning methods and technologies in the didactic activity contributes to the improvement of the quality of the instructive-educational process, having an active-participatory character and a real active-formative value on the student's personality. In the socio-cultural tradition, ICT is defined as a means of mediation for knowledge, and from a dialogical perspective, it is seen as a means of opening, deepening and broadening the aspirations of dialogue. We must not forget that learning does not only involve the accumulation of knowledge, but growth, enrichment, evolution. Some rules can be stated for the successful integration of ICT in teaching. First of all, we must be sure that we have control over the material, both in terms of content and format, even if you are supported by an ICT specialist. Then it is necessary to have a plan on paper, separate from the material on digital media, the purpose and form of the presentation should not be very clear. Above all, the focus must be on the student and his learning needs. The biggest danger in any teaching-learning project that includes ICT and to be more focused on technology / creativity, not on the student-receiver and his learning needs.

Keywords: digital technologies, pupils, students, teachers, parents

Introducere

Școala contribuie tot mai mult la modelarea personalității și la cultivarea trăsăturilor ei. În întreaga operă de formare a omului nou, a personalității sale, un rol important, uneori chiar decisiv, îl au primii ani de școală.

Școlii primare îi revine sarcina de a forma primele deprinderi de muncă intelectuală. De aceea, este necesar ca învățătorul să fie preocupat în permanență de perfecționarea metodelor și procedeele de predare-învățare, a stilului de muncă în general, pentru optimizarea procesului instructiv-educativ.

Cadrul didactic trebuie să fie animat de o puternică receptivitate față de tot ce este nou și important în specialitatea sa și în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepășire, pentru a face față sarcinilor pe care le ridică învățământul.

Utilizarea tehnologiilor digitale

Utilizarea metodelor și tehnologiilor digitale de predare-învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevului.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicii lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurtă sau abreviată de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor generale de predare-învățare. Când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii. Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de *potențial*. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza *tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev* nu numai la școală, ci și acasă.. În acest context, **generalizarea folosirii TIC în școală** ar putea deveni **una dintre realizările importante ale secolului nostru**.

În psihologia tradițională, **cunoașterea** e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, **cunoașterea** este înțeleasă în termeni de *învățare a folosirii instrumentelor culturale*.

În era digitală în care trăim, problematica cunoașterii trebuie să fie una a *dialogului*, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția *dialogului* nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că *dialogul* presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg, *în direcția unei gândiri creative libere*. *Tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Trebuie doar să folosim cu mult curaj, toate mijloacele moderne și digitale în procesul interactiv profesor- elev. Dar, bineînțeles acest proces educativ este bine să fie folosit de către elevi și acasă, în familii, în relația de însușire a cunoștințelor. În acest caz, un termen important al acestei ecuații, devin părinții.*

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca *miloc de mediere pentru cunoaștere*, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a aspațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou sub soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile *tehnologii*

complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea *pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării*.

Se pot enunța câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică.

În primul rând trebuie să fim siguri că deținem controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.

Apoi este necesar să avem un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital, scopul și forma prezentării trebuind să ne fie foarte clare.

Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

Concluzii

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Pentru o eficiență maximă a procesului de învățare, trebuie să existe o implicare reală și activă a tuturor factorilor, adică a profesorilor, elevilor, precum și a părinților.

BIBLIOGRAFIE

1. ADĂSCĂLIȚEI, Adrian., *Instruire asistată de calculator, didactică informatică*, Iași, 2007, (Ed. Polirom), ISBN 978-973-46-0687-0
2. BĂDUȚ, Mircea., *Calculatorul în trei timpi*, Iași, 2003, (Ed. Polirom), ISBN 978-973-46-6911-0
3. GOLU, Pantelimon., *De la psihologia individuală la psihologia de grup și colectivă*, București, 2000, (Ed. Didactică și Pedagogică).